

6 ОКТОМВРИ — СВ. АПОСТОЛ ТОМА

Родината на св. апостол Тома е Галилея.

Като видял чудесата на Спасителя, той повярвал в Него и тръгнал подире Му.

Богочовекът, въпреки злобата на юдеите, които търсели да Го убият, решил от страната отвъд Йордан да отиде във Витания, за да възкреси Лазаря. Тома, наричан Близнак, казал на другите ученици:

— Да идем и ние да умрем с Него!

По време на прощалната беседа на Тайната вечеря Господ Иисус Христос казал на учениците Си:

— А къде отивам Аз знаете, и пътя знаете. Тома запитал:

— Господи, не знаем къде отиваш; и как можем да знаем пътя? Иисус го погледнал и му дал такъв отговор:

— Аз съм пътят, истината и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене.

След възкресението Си Господ се явил на Своята пречиста майка, явил се на Мария Магдалина и на другите жени-мироносици. Подир това се явил на двама ученици, които отивали за Емаус. Тия двама ученици — Лука и Клеопа — побързали да съобщят на другите за явяването на Господа.

В същия ден вечерта Спасителят се явил на всички апостоли, без. Тома.

Апостолите казали на Тома:

— Видяхме Господа.

А той заявил:

— Ако не видя на ръцете Му белега от гвоздеите, и не туря пръста си в раните от гвоздеите, и не туря ръката си в ребрата Му, няма да повярвам!

След осем дни учениците били пак в същия дом.. Тома бил с тях. Вратата, както обикновено, била заключена поради страх от юдеите. Дошъл Иисус, застанал посред тях и рекъл:

— Мир вам!

След това се обърнал лично към Тома и му казал:

— Дай си пръста тук, и виж ръцете Ми: дай си ръката и; тури в ребрата Ми; и не бъди невярващ, а вярващ!

Развълнуван, Тома извикал:

— Господ мой и Бог мой!

— Тома — казал му Спасителят, — ти повярва, защото Ме видя; блажени, които не са

видели, и са повярвали!

След като минало време от слизането на Пресветия Дух в деня Петдесетница, апостолите хвърлили жребий — кой къде да отиде и проповядва словото Божие. На апостол Тома се паднало да отиде в Партия, Мидия и Индия.

Не е било лесно, за него да тръгне на такъв дълъг път... Господ му се явил и го укрепил.

По това време в Йерусалим дошъл търговец от Индия на име Аван Той търсел изкусен художник, който би могъл да построи великолепен дворец за царя на оная страна. Тома казал на Аван, че той сам е изкусен в тая работа и се отправил с него за Индия.

По пътя Тома и Аван се спрели в един град, където царят на тая страна правел сватба на дъщеря си. Дватама странници били поканени на сватбения обяд. Апостолът нищо не ял и тъжно гледал езическото веселие. Тук била и една еврейка, която занимавала пируващите, като свирела на флейта. Тя погледнала към Тома. Разбрала, че е съотечественик, и веднага запяла:

— Един е Богът на юдеите, Който сътвори небето и земята! Зарадвал се Тома, като чул в чужда земя родни звуци и прослава на истинския Бог. Той извършил няколко чудеса на това пиршество и предсказал близката смърт на царския виночерпец.

Като видял, че гостът е свят човек, царят го помолил да благослова новобрачната двойка. Апостолът влязъл в стаята на младите, помолил, се с тях, благословил ги и им говорил за блаженството на християнския живот.

Когато Тома излязъл от стаята на младите, Сам Господ им се явил и ги научил да водят целомъдрен живот. Младите съпрузи решили да се посветят в служба на Бога и скоро след сватбеното тържество приели свето Кръщение от ръцете на св. апостол Тома. При кръщението девицата била наречена Пелагия, а съпругът — Дионисий. По-късно Пелагия пострада) мъченически за Христовото име. Дионисий пък станал епископ в същата тая страна и усърдно разпространявал словото Божие.

Апостол Тома и Аван, след дълго и измерително пътешествие, най-послед стигнали в далечната страна, Индия, и се явили при оня цар, който бил пратил да му се доведе изкусен майстор. Те взели от царя пари за постройката. Вместо да почне да строи двореца, Тома раздал парите на бедните и болните и усърдно се заел да разпространява Христовото благовестие. По внушение от Пресветия Дух, той знаел, че чрез това средство! Бог ще му помогне да обърне към истината повикалия го цар.

И това станала, макар че царят в началото се разгневил и заповядал; да затворят апостола в тъмница.

Братът на царя тежко заболял. Никой не вярвал, че ще оздравее. Но изведнъж той

оздравял. Съобщил на царя, че Бог в чудно видение му открил небесно жилище, което му приготвял апостолът, вместо земен дворец. Поразен от това видение, той уговорил царя да освободи апостола. Двамата, царят и неговият брат, паднали пред нозете на апостола и то молили да ги научи на християнския закон. Те приели Кръщение и заживели благочестиво.

Дошло времето на Богородичното Успение.

Всички апостоли по чудесен начин се намерили в Йерусалим и участвували в погребението на Божията Майка.

Тома стигнал в Йерусалим едва след нейното погребение. Той пожелал да се поклони на пречистото ѝ тяло. Заради него апостолите отвалили гробния камък, но намерили само погребалните повивки. Нейният Син, Господ Иисус Христос, я бил взел на Небето при Себе Си, за да бъде оттам закрилница на целия човешки род.

Скоро след това тя се явила на всички в небесното си величие и ги ободрила за предстоящите им нови благовестнически подвизи.

Апостол Тома се върнал по същия път да продължи своето дело. В един град той обърнал много хора към светата вяра. Между тях била племенницата на тамошната царица Мигдония. Царицата сама пожелала да чуе чудната проповед на апостола. Преоблечена като проста жена, тя ходела при него заедно с много други люде и съвършено се убедила в истината на неговите думи. Оттогава животът ѝ се променил. Тя обикнала поста и молитвата. Отказала се от дворцовите увеселения, които имали езически характер. Царят видял промяната и наредил да бъде извикана нейната сестра, царица Терцияна, жена на царя от съседна страна. Но Терцияна не само не могла да уговори сестра си да се върне към предишния си живот, но сама се научила на християнските добродетели и пожелала да види апостола. Двете сестри го повикали тайно в двореца, слушали наставленията му и накрай приели от него Кръщение. Терцияна се върнала при мъжа си християнка и започнала също живот, съобразен с новото учение.

Царят, съпругът на Мигдония, се разгневил силно, когато узнал, че и двете сестри-царици приели новата вяра и се кръстили. Гневът му нараснал още повече, когато му било донесено, че народът му приема масово християнството и се отказва от езическите идоли.- Ужасен от вестта, че и синът му Азан приел Кръщение, той наредил веднага да му бъде доведен апостолът, който тъй властно насаждал новата вяра, като го осъдил на страшни мъчения.

Апостолът бил поставян под нагорещени жезла. Но Бог го запазил. Хвърлен бил в огнена пещ. Из нея излязъл невредим. Бог пак го запазил. Така новопокръстените се ободрили във вярата си..

Тия чудеса не опомнили царя. Той продължавал, да беснее. Заповядал на войници да изведат апостола вън от града и там да го предадат на смърт. Подир него тръгнали много от новоповярвалите, между които личели на първо място Азан — царски син, Сифор — един от знатните сановници

на царския дом.

Когато дошли на мястото на наказанието, св. апостол Тома помолил войниците да му дадат време да се помоли. След това благословии двамата: си високопоставени ученици: Сифор поставил за свещеник, а Азан — за Дякон. Помолител ги да се грижат за вярващите и да работят за засилване на

Църквата.

Завършвайки по тоя начин апостолската си мисия, св. Тома приел мъченическа смърт. Войниците го убили пред погледа на множество разплакани: негови ученици.

Свещеник Сифор и дякон Азан извършили погребението на любимия апостол. След това те се заели с управлението на Църквата.. Благочестивите Мигдония и Терцияна им помагали..

Жестокият цар, който поискал смъртта на апостола, скоро се обърнал към Христа. Убедил се от чудесното изцеление на своя син Азан, който тежко бил заболял. Мигдония се радвала. Радвала, се и Терцияна, защото то и нейният съпруг, царят на съседната страна, също се бил предразположил да приеме християнството.

Тъй в Партия и Мидия, както и в Индия, Църквата още в апостолско време почнала да тържествува над прогнилото езичество.